

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
Judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,
examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Bolocan (Beker) Emil, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Bolocan (Beker) Emil Ion, născut la 21 septembrie 1973,
originar și domiciliat în s. Țiganca, r-l Cantemir.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.03.2013 - 17.04.2014 (prima instanță);
2. 26.05.2014 - 12.06.2014 (instanța de apel);
3. 06.11.2014 - 17.12.2014 (instanța de recurs ordinar);
4. 13.10.2015 - 13.11.2015 (prima instanță- revizuire);
5. 09.12.2015 - 18.01.2016 (instanța de apel);
6. 29.03.2016 - 07.09.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014, Bolocan (Beker) Emil a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 (zece mii) lei;

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 450 (patru sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 9 000 (nouă mii) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Bolocan (Beker) Emil i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 650 (șase sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 13 000 (treisprezece) mii lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Bolocan (Beker) Emil la 01 noiembrie 2012, aproximativ la ora 18.30, în timp ce se afla în automobilul de model „Renault Clio”, cu n/î SV AL 372, pe str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău, în baza informației operative deținute, a fost stopat de către colaboratorii DGSO a MAI, care se aflau în serviciul de combatere a criminalității pe teritoriul mun. Chișinău, solicitându-i să-i urmeze la Comisariatul de Poliție al sect. Buiucani, mun. Chișinău.

În cadrul efectuării cercetării automobilului de model „Renault Clio”, cu n/î SV AL 372, la Bolocan (Beker) Emil au fost depistate și ridicate două pachetele din hârtie cu masă vegetală de culoare verde-închisă a câte 3,12 gr. și 7,18 gr., în total 10,30 gr. S-a stabilit că substanța indicată reprezintă marijuana - substanță narcotică, produsă artizanal din plante de canabis, cu masa totală (în formă uscată) de 10,30 grame. Conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilegal, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006, aceste 10,30 gr., care fac parte din categoria substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, constituie proporții mari.

Tot el, la 01.11.2012, aproximativ la ora 18.15, aflându-se la volanul automobilului de model „Renault Clio” cu n/î SV AL 372, deplasându-se pe str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului aflării în stare de ebrietate nr. 8884 din 01.12.2012 a DNR al MS, fiind în stare de ebrietate provocată de stupefiante (cantitate de stupefiante depistate sub formă de amfetamină în cantitate de 280 mg/ml și canabinoidă în cantitate de 191 mg/ml), prin ce a încălcat prevederile art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede că „...conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, ce se afla sub influența preparatelor medicamentoase, care conduc la reducerea reacției... ”, ajungând la intersecția str. Calea Basarabiei și str. Tăbăcăriei Veche, a fost stopat de către colaboratorii de poliție.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Scutelnic Constantin în numele inculpatului Bolocan (Beker) Emil, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că sentința de condamnare este una ilegală și neîntemeiată, deoarece la pronunțarea acesteia nu au fost stabilite corect toate circumstanțele de fapt și de drept și nu au fost constatate toate împrejurările în baza probelor acumulate. Mai mult ca atât, totalitatea probelor prezente la materialele dosarului în cauză nu sunt suficiente pentru stabilirea

și demonstrarea vinovăției lui Bolocan (Beker) Emil, iar acțiunile acestuia luate per ansamblu nu întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) și art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Scutelnic Constantin în numele inculpatului Bolocan (Beker) Emil, și menținută sentința.

4.1. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Bolocan (Beker) Emil cu avocatul său Scutelnic Constantin, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014, recursul ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia, Scutelnic Constantin, împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014, a fost respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

5.1. La data de 13 octombrie 2015, Bolocan (Beker) Emil și avocatul său Ceceli Constantin au depus cerere de revizuire împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014, deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014, solicitând admiterea cererii, casarea hotărârilor menționate și rejudecarea cauzei.

5.2. În susținerea cererii de revizuire revizuenții au invocat că, la data de 14.11.2012 s-a dispus începerea urmăririi penale în privința lui Bolocan (Beker) Emil conform semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 217 alin. (1) Cod penal, iar la data de 26.11.2012 dânsul a fost recunoscut în calitate de bănuț.

La data de 30.11.2012, procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Răileanu Dumitru a emis ordonanță privind clasarea cauzei penale, din motivul lipsei în acțiunile lui Bolocan (Beker) Emil a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (1) Cod penal.

Ulterior prin ordonanța din 30.01.2013 procurorul Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău, Mașnic Eduard, a dispus anularea ordonanței din 30.01.2013 ca fiind prematură și neîntemeiată.

La 14 mai 2015 Curtea Constituțională a adoptat hotărârea nr. 12 privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, prevederile cărei norme la momentul judecării și condamnării lui Bolocan (Beker) Emil erau acoperite de coliziunea normelor juridice ale art. 22, art. 287 alin. (1) și alin. (4) Cod de procedură penală, care permiteau procuraturii să invoce posibilitatea de a anula orice ordonanță ilegală, dacă ulterior se constată că nu a existat în fapt cauza care a determinat luarea acestor măsuri sau că a dispărut circumstanța pe care se întemeia încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire penală.

În cuprinsul sesizării nr. 15g/2015 cât și în motivarea Hotărârii Curții

Constituționale a Republicii Moldova a fost expres relatat faptul că raportînd prevederea art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală declarată neconstituțională și care contravine normelor Constituției, actelor internaționale și legislației naționale în domeniu, urmează a fi reținut că argumentul principal în acest caz constituie încălcarea dreptului de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Art.4 din Protocolul nr.7 CEDO reglementează că, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvîrșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărîre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat. Conform art. 14 alin. (7) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care stipulează că: Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit din pricina unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărîre definitivă în conformitate cu legea și cu procedura penală a fiecărei țări.

Art.21 din Constituție, potrivit căruia: *„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale”*.

Din conținutul acestor norme constituționale se deduc trei principii: prezumția nevinovăției; caracterul public al procedurilor penale și posibilitatea persoanei de a utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa. Ultimul principiu consacră ideea că partea apărării dispune de un șir de pîrghii, care pot fi utilizate pentru apărarea persoanei în procesul de probare a vinovăției de către partea acuzării, inclusiv dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, principiul ce presupune că cel care prin conduita sa a ignorat ordinea de drept va răspunde o singură dată pentru fapta ilicită.

Curtea Constituțională a reiterat că, potrivit prevederilor internaționale, nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de două ori de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru aceeași faptă, iar principiul *non bis in idem* impune autorităților publice competente nu doar interdicția de a judeca repetat o persoană, dar și interdicția de a urmări penal de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene pronunțarea și intrarea în vigoare a unei sentințe judecătorești sau emiterea unei hotărîri de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași faptă săvîrșită de aceeași persoană.

6. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2015, a fost respinsă ca nefondată cererea de revizuire depusă de Bolocan (Beker) Emil și avocatul său împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014, deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014.

6.1. Împotriva încheierii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2015 a declarat apel condamnatul Bolocan (Beker) Emil și avocatul său Ceceli Constantin, care au solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de revizuire.

În argumentarea cererii de apel au invocat motive similare cu cele menționate în cererea de revizuire.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, a fost admis apelul declarat, casată încheierea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 13 noiembrie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost respinsă ca nefondată cererea de revizuire depusă de Bolocan (Beker) Emil și avocatul său împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014, deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014.

7.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că prima instanță incorect a emis o încheiere de respingere a cererii de revizuire depusă de Bolocan (Beker) Emil și avocatul său, deoarece potrivit prevederilor art. 462 alin. (4) Cod procedură penală instanța, în baza celor constatate, dispune prin încheiere, admiterea cererii de revizuire sau, prin sentință, respingerea acesteia.

Astfel, instanța de apel a stabilit circumstanțe de fapt și de drept și a conchis de a respinge ca neîntemeiată cererea de revizuire a sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014, deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014 în privința condamnării lui Bolocan (Beker) Emil în baza art. 217 alin. (2) și art. 264/1 alin. (1) Cod penal, înaintată de condamnatul Bolocan (Beker) Emil și avocatul său, din următoarele considerente.

Faptele incriminate au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, revizuirea poate fi cerută în cazurile în care s-au stabilit alte circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța atunci când a dat hotărârea și care, ele înșele sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc nevinovăția celui condamnat sau că acesta a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost condamnat, sau dovedesc vinovăția celui achitat sau persoanei cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că prin ordonanța procurorului în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Raileanu Dumitru din 30 noiembrie 2012 s-a dispus încetarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012032376 în privința cet. Bolocan (Beker) Emil Ion, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Mașnic

Eduard în temeiul art. 52 alin. (2) pct. 2, art. 255, art. 259, art. 287 alin. (1), (4) Cod de procedură penală, s-a dispus anularea ordonanței privind clasarea cauzei penale din 30 noiembrie 2012 emisă de către procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Raileanu Dumitru, prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Bolocan (Beker) Emil pe cauza penală nr. 2012032376, cu reluarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012032376.

În conformitate cu prevederile internaționale, art. 22 alin. (3) Cod de procedură penală, se stabilește că hotărîrea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, precum și hotărîrea judecătorească definitivă, împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași persoană pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor cînd fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărîrea pronunțată.

Astfel, reluarea urmăririi penale, este posibilă și admisă în anumite circumstanțe, care sunt determinate de existența faptelor noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental.

Prin urmare, instanța de apel, a reținut motivele reluării urmăririi penale situației în speță și a conchis că ordonanța de reluare este una întemeiată, iar la caz, persistă condițiile, care fac posibilă reluarea urmăririi penale în condiții legale.

Astfel, noțiunea de „fapte noi” reprezintă date despre circumstanțe de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea data, iar „fapte recent descoperite” sunt faptele care existau la data adoptării ordonanței atacate, însă nu au putut fi descoperite.

Totodată, potrivit Raportului explicativ la Protocolul nr. 7, termenul „fapte noi sau recent descoperite” include noi mijloace de probă privind fapte preexistente.

În această situație, instanța de apel a reținut că obținerea mijloacelor de probă și anume a proceselor-verbale de constatare a stării de ebrietate narcotică, precum și numirea unei expertize dactiloscopice, sunt motivele care au stat la baza emiterii ordonanței de reluare a urmăririi penale și reprezintă acele fapte noi, care permit reluarea urmăririi penale.

Prin urmare, instanța de apel, a conchis că cererea de revizuire urmează a fi respinsă, or neconstituționalitatea art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, nu afectează efectele juridice ale ordonanței procurorului sect. Buiucani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2013 prin care a fost reluată urmărirea penală pe cauza penală nr. 2012032376, acesta fiind emisă în temeiul art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, în legătură cu existența faptelor noi.

La fel, instanța de apel a reținut ca neîntemeiate argumentele precum că „hotărîrile instanței de fond, Curții de Apel Chișinău și Curții Supreme de Justiție sunt nemotivate și neîntemeiate din considerentul că atât instanța de fond, cât și Colegiul penal al Curții de Apel și Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție nu au dorit să ia

în considerație motivele invocate de apărare”, mai mult, aceste afirmații, instanța de judecată le-a respins drept fiind nefondate, apreciindu-le critic.

Instanța de apel a menționat că cele invocate de apărător în nici un mod nu constituie temei de revizuire a procesului penal în ordinea art. 458 Cod de procedură penală, deoarece, atât condamnatul, cât și apărătorul acestuia, au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale după finisarea urmăririi penale și nu au înaintat careva cereri, sau obiecții, mai mult, argumentul dat a servit obiect de studiu și Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în decizia sa din 17 decembrie 2014, care a statuat că prevederile art. 251 alin.(4) Cod de procedură penală, garantează inculpatului dreptul de a invoca nulitatea relativă a actelor procedurale, dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii, când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată, când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Această particularitate impune părților să invoce excepția nulității relative într-o anumită perioadă. Neinvocarea nulității relative în termenul prevăzut de lege atrage tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu poate fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori printr-un mijloc procesual.

Instanța de apel a reținut că în speță de către apărare careva acte procedurale nu au fost contestate la faza de urmărire penală, mai mult ca atât, conform procesului-verbal din 28.02.2013 de prezentare a materialelor de urmărire penală, careva obiecții nu au fost invocate de către părți.

Astfel, în sensul art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, instanța de apel a statuat că reieșind din materialele cauzei penale, pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond, la etapa audierii inculpatului și administrării probatoriului de către partea apărării, nu au fost invocate careva motive, care să pună la dubii condamnarea inculpatului pentru comiterea infracțiunilor imputate.

Instanța de apel a menționat că motivele invocate în cererea de revizuire înaintată de către condamnat și avocatul său, nu sunt bazate pe argumente pertinente și convingătoare, care ar putea dirigi la revizuirea sentinței din 17 aprilie 2014.

Prin menținerea sentinței judecătorești Buiucani, mun. Chișinău din data de 17 aprilie 2014 de către instanțele superioare s-a constatat că instanța de fond a apreciat probele administrate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Cu privire la argumentele apărării, instanța de apel a conchis că cererea de revizuire urmează a fi respinsă, or neconstituționalitatea art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, nu afectează efectele juridice ale ordonanței procurorului sect. Buiucani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2013 prin care a fost reluată urmărirea penală

pe cauza penală nr. 2012032376, aceasta fiind emisă în temeiul art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, în legătură cu existența faptelor noi.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că la examinarea cererii de revizuire nu s-au stabilit careva circumstanțe de care nu avea cunoștință instanța atunci când a dat hotărîrea în cauză, la fel, după cum, nu s-au stabilit nici alte temeuri prevăzute de lege pentru revizuirea procesului penal.

Instanța de apel a menționat că argumentele invocate de condamnat și avocatul său, în nici un mod nu constituie temei de revizuire a procesului penal în ordinea art. 458 Cod de procedură penală, deoarece, atât Bolocan (Beker) Emil, cât și apărătorul acestuia, au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale după finisarea urmăririi penale și nu au înaintat careva cereri privind efectuarea acțiunilor de urmărire penale suplimentare. Nici administrarea probelor apărării, după cum nici nu au solicitat prezentarea a careva acte, respectiv aceste argumente a părții apărării sunt doar niște presupuneri și nicidecum nu constituie circumstanțe noi de care nu cunoștea instanța la pronunțarea hotărîrii, drept urmare nici nu pot servi temei pentru revizuirea procesului penal.

Instanța de apel a menționat că conform practicii judiciare, inclusiv și a Curții Europene pentru Drepturile Omului, în temeiul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, dreptul la un proces echitabil enunță preeminența principiului supremației dreptului. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, ca o soluție definitivă (irevocabilă) a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri judecătorești definitive și executorii, chiar și în scopul reluării procesului de judecată și a unei noi soluționări a cazului. Competența de rejudecare (revizuire) a hotărîrilor judecătorești definitive poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

Mai mult, sub acest aspect, se impune și precizarea că potrivit dispozițiilor art. 4 § 2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată, ce în speța dată deferită justiției nu au fost stabilite.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către condamnatul Bolocan (Beker) Emil, invocînd temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, art. 6 CEDO, solicitînd casarea acesteia în partea respingerii cererii de revizuire, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanță de fond, în alt complet de judecată, invocînd că:

- consideră decizia Curții de Apel Chișinău ca fiind una neîntemeiată deoarece

instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, bazînduse pe probe inexistente la materialele dosarului, astfel, atentînd flagrant la drepturile lui Bolocan (Beker) Emil;

- instanța de fond cît și cea de apel a argumentat temeiurile cererii de revizuire și a precizat expres norma prevăzută de art. 458 alin. (3) pct. 4) ca fiind un temei excepțional de revizuire, în pofida acestui fapt atît instanța de fond cît și cea de apel s-au expus asupra altor temeiuri de revizuire;

- consideră inadmisibil argumentul instanței de apel prin care menționează că: obținerea mijloacelor de probă și anume a proceselor-verbale de constatare a stării de ebrietate narcotică, precum și numirea unei expertize dactiloscopice, sunt motivele care au stat la baza emiterii ordonanței de reluare a urmăririi penale și reprezintă acele fapte noi, care permit reluarea urmăririi penale.

Prin urmare, instanța de apel, a conchis că cererea de revizuire urmează a fi respinsă, or neconstituționalitatea art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, nu afectează efectele juridice ale ordonanței procurorului sect. Buiucani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2013 prin care a fost reluată urmărirea penală pe cauza penală nr. 2012032376, acesta fiind emisă în temeiul art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, în legătură cu existența faptelor noi;

- decizia Curții de Apel nu este motivată pe deplin, iar instanța nu a dat o apreciere tuturor circumstanțelor invocate în cererea de revizuire;

- ordonanța din 30.01.2013 privind reluarea urmăririi penale, la care face trimitere instanța de apel, precum că au fost obținute mijloace de probe noi și anume a proceselor verbale de constatare a stării de ebrietate narcotică, precum și numirea unei expertize dactiloscopice, este una neîntemeiată deoarece, la materialele dosarului nu există nici o expertiză dactiloscopică, mai mult o asemenea expertiză nici nu a fost numită potrivit datelor din dosar, totodată instanța de judecată nu numai că face trimitere la o asemenea expertiză interpretînd-o ca fapte noi, dar își întemeiază decizia de respingere a cererii de revizuire prin aceasta;

- consideră eronată interpretarea instanței de judecată precum că procesul-verbal de constatare a stării de ebrietate narcotică anexat la materialele dosarului constituie „fapte noi” în sensul Convenției CEDO, deoarece potrivit acesteia „faptele noi” constituie date despre circumstanțele de care nu avea cunoștință organul de urmărire penală la data adoptării ordonanței atacate și care nici nu puteau fi cunoscute la acea dată;

- procesul verbal de constatare a stării de ebrietate narcotică nu poate fi interpretat ca „fapte noi” deoarece faptul că organul de urmărire penală nu a solicitat acest proces verbal de la instituția abilitată IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie” și nu a îndeplinit alte acțiuni care sunt indicate în ordonanța de reluare a urmăririi penale pînă la data încetării urmăririi penale, ce reprezintă niște carențe ale urmăririi penale sau niște scăpări care indică că ancheta efectuată pînă la încetarea urmăririi penale nu a fost

una completă;

- cu referire la redeschiderea urmăririi penale pe motiv că ancheta inițială nu a fost completă, în cauza Stoianova și Nedelcu vs România, C.E.D.O a menționat că *„carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă”*;

- C.E.D.O în Hotărîrea Radchikov vs Rusia a statuat în § 48 că *„simpla părere că investigațiile într-o anumită cauză ar fi fost „incomplete și neobiective” nu poate, în sine, în absența unor erori jurisdicționale, încălcări grave ale procedurii de judecată sau abuzuri de putere, să releve erori în aplicarea dreptului material sau din alte motive considerabile care decurg din interesele justiției să indice prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente”*;

- organul de urmărire penală a știut cu exactitate despre faptul că procesul verbal cu privire la constatarea stării de ebrietate narcotică exista la acel moment, iar organul de urmărire penală urma doar să-l solicite de la IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie”, acest fapt se confirmă prin:

- procesul verbal de audiere a bănuitului din 26.11.2012 (f.d. 25), prin care Bolocan (Beker) Emil a declarat că a fost condus la Dispeceratul Narcologic de către polițiștii, care l-au stopat și că acesta a trecut testul narcologic, iar rezultatul nu-l cunoaște. Anume prin aceste declarații organul de urmărire penală cunoștea că Bolocan (Beker) Emil a trecut testul narcologic, respectiv se prezuma că a fost întocmit în mod obligatoriu și un proces verbal referitor la rezultatul analizelor indiferent care ar fi acestea;

- procesul verbal de audiere a martorului Dascal Dumitru din 27.11.2012 (f.d. 31), care a declarat că activează în calitate de inspector de poliție și că Bolocan (Beker) Emil în ziua stopării a fost supus verificării narcologice la Dispensarul Narcologic din str. Petru Rareș 32, iar testul a arătat că d-lui anterior a consumat marijuana.

- ordonanța privind clasarea cauzei penale din data de 30.11.2012 (f.d. 42) unde este precizat cu exactitate că Bolocan (Beker) Emil în ziua stopării a fost supus testării narcologice în incinta IMSP „Dispensarul Republican de Narcologie”;

- instanțele de judecată au admis un viciu fundamental, care se manifestă prin încălcarea prevederilor art. 6 și art. 4 §3 din Protocolul nr.7 al C.E.D.O., lipsind astfel condamnatul de dreptul la un proces echitabil și dreptul de a nu fi urmărit penal și judecat pentru aceeași faptă de mai multe ori.

7.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, pledînd pentru declararea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd seama de opinia procurorului expusă în

referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit art.458 alin.(3) pct.4) Cod de procedură penală, revizuirea în privința unei hotărâri irevocabile poate fi cerută în latura penală cât și în latura civilă în cazul în care Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.

Din conținutul normei vizate rezultă că revizuirii pot fi supuse hotărârile irevocabile a instanțelor de fond, pronunțate pe fondul cauzei penale cum sînt sentința de achitare, de condamnare ori de încetare a procesului penal.

Conform art.465 Cod de procedură penală, sentințele instanței de revizuire, date în conformitate cu art.462 alin.(4), 464 Cod de procedură penală, pot fi supuse apelului și recursului potrivit prevederilor art.400 și 420 Cod de procedură penală.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Raportînd norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Cu referire la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în care se specifică că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată a casat corect încheierea primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca nefondată cererea de revizuire depusă de Bolocan (Beker) Emil și avocatul său împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 aprilie 2014, deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2014 și deciziei Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, care este expus clar, nefiind admisă nici careva eroare gravă de fapt care ar fi afectat soluția instanței de apel, aceasta fiind legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că prin ordonanța procurorului în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Raileanu Dumitru din 30 noiembrie 2012 s-a dispus încetarea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012032376 în privința cet. Bolocan (Beker) Emil Ion, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Mașnic Eduard, s-a dispus anularea ordonanței privind clasarea cauzei penale din 30 ianuarie

2013 (f.d.53, vol.II) emisă de către procurorul în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, Raileanu Dumitru, prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Bolocan (Beker) Emil pe cauza penală nr. 2012032376, cu reluarea urmăririi penale.

Ordonanța procurorului în Procuratura Buiucani, mun. Chișinău, din 30 ianuarie 2013, prin care sa dispus reluarea urmăririi penale în speța dată a fost întemeiată pe prevederile art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

În expunerea argumentelor privitor la necesitatea reluării urmăririi penale în cauză, procurorul a indicat că: „*procurorul la adoptarea hotărîrii de încetare a urmăririi penale prematur și neîntemeiat a luat decizia de încetare a urmăririi penale, întrucît în cadrul urmăririi penale nu au fost stabilite toate circumstanțele cauzei, care prin nestabilirea lor în cadrul urmăririi penale au afectat hotărîrea pronunțată și trebuie considerate ca un viciu fundamental în cadrul urmăririi penale, acest fapt afectînd desfășurarea corectă pe cauza dată, ceea ce exclude caracterul legal al hotărîrii procesuale în cauză*”.

Raportat la cele expuse supra, Colegiul penal reține că pentru ca organul de urmărire penală să poată relua urmărirea penală, legiuitorul la alin. (4) al art. 287 Cod de procedură penală a stipulat că această acțiune se admite „*numai dacă apar fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadru procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată*”. Adică acestea sînt unicele circumstanțe, în care intervine derogarea de la principiul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, consacrat în alin. (3) al art. 22 Cod de procedură penală, care prevede derogările admisibile.

Totodată, în acest context Curtea Constituțională a statuat că pentru a nu transforma dreptul de a nu fi urmărit sau judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă într-un drept absolut, ceea ce ar împiedica descoperirea infracțiunilor și criminalilor, sistemele de drept, inclusiv Convenția, au reglementat expres derogările admisibile. Aceste derogări oferă organelor de urmărire penală posibilitatea de a relua urmărirea și sînt formulate, în termeni aproape identici, în art. 22 și art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, precum și în art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenție. Conform acestor norme, reluarea urmăririi penale se admite numai dacă „*fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sînt de natură să afecteze hotărîrea pronunțată*”.

Reieșind din textul ordonanței procurorului din 30 ianuarie 2013 de reluare a urmăririi penale în privința lui Bolocan (Beker) Emil, Colegiul statuează că, la caz, a fost constatat un viciu fundamental, care a condiționat reluarea urmăririi penale în cauza nominalizată.

Astfel, Colegiul penal menționează că obținerea mijloacelor de probă și anume a procesului-verbal de constatare a stării de ebrietate narcotică, este motivul care a stat la baza emiterii ordonanței de reluare a urmăririi penale și reprezintă acel viciu fundamental, care permite reluarea urmăririi penale, care ulterior a dus la constatarea

unor noi împrejurări în care a fost săvârșită fapta, cu atragerea infractorului la răspundere penală.

Din materialele cauzei rezultă că ordonanța procurorului sect. Buiucani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2013 prin care a fost reluată urmărirea penală pe cauza penală nr. 2012032376, la momentul prezentării materialelor de urmărire penală, atât inculpatului Bolocan (Beker) Emil, cât și avocatului acestuia, nu au fost invocate careva încălcări și nu s-a solicitat declararea nulității actelor procesuale emise cu încălcări, nu au avut nici o obiecție asupra actului menționat, prezumându-se că au acceptat situația dată. (f.d.69, vol.II)

Potrivit prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Această particularitate impune părțile să invoce excepția nulității relative în mod operativ, într-o anumită perioadă. Neinvocarea nulității relative în termenul prevăzut de lege atrage tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu mai poate fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori printr-un alt mijloc procesual.

Prin urmare, în cursul efectuării acțiunii respective, precum și la terminarea urmăririi penale, când învinuitul a luat cunoștință de materialele dosarului, ordonanța procurorului sect. Buiucani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2013 prin care a fost reluată urmărirea penală pe cauza penală nr. 2012032376, nu a fost contestată.

Astfel, reieșind din prevederile art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Totodată, Colegiul penal a susținut opina instanței de apel asupra faptului că conform practicii judiciare, inclusiv și a Curții Europene pentru Drepturile Omului, în temeiul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, dreptul la un proces echitabil enunță preeminența principiului supremației dreptului. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, ca o soluție definitivă (irevocabilă) a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii, chiar și în scopul reluării procesului de judecată și a unei noi soluționări a cazului. Competența de rejudecare (revizuire) a hotărârilor judecătorești definitive poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Existența a două păreri

asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

Mai mult, sub acest aspect, se impune și precizarea că potrivit dispozițiilor art. 4 § 2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată, ce în speța dată deferită justiției nu au fost stabilite. Se mai invocă, că pe învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin. (1) Cod penal, hotărârile judecătorești nici nu se critică, dar se solicită casarea totală a hotărârilor atacate devenite irevocabile.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Bolocan (Beker) Emil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Bolocan (Beker) Emil, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Bolocan (Beker) Emil Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 septembrie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Toma Nadejda